

Čj. UOOU-05658/15-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, vydává dne 29. května 2015 v souladu s § 150 odst. 1 správního řádu tento příkaz:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost Cara Plasma s.r.o., se sídlem Perlová 371/5, 110 00 Praha 1 – Staré Město, IČ: 01552376, v období od 1. června 2014 do 30. října 2014 tím, že zpracovával osobní údaje svých klientů a zaměstnanců, ke kterému docházelo v souvislosti s provozováním kamerového systému v objektu pro odběr plazmy na adrese sídla účastníka řízení, a to prostřednictvím 5 kamer umístěných v prostoru čekárny (kamera č. 1), odběrných sálů (kamery č. 3, 4 a 5) a v prostoru chodby s čekárnou a se vstupy do ordinací a vyšetřoven (kamera č. 6), jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě výjimek podle § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů mimo případy uvedené v zákoně, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 30.000 Kč
(slovy třicet tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je kontrolní protokol čj. UOOU-09085/14-9 ze dne 2. března 2015 pořízený podle zákona č. 101/2000 Sb. a zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), inspektorkou Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) PaedDr. Janou Rybínovou a spisový materiál shromážděný v rámci kontroly provedené u účastníka řízení ve dnech 30. října 2014 až 5. února 2015, a dále vyřízení námitek proti kontrolním zjištěním předsedy Úřadu čj. UOOU-09085/14-12 ze dne 10. dubna 2015.

Ze spisového materiálu vyplývá, že se účastník řízení zabývá obchodem s krevní plazmou, tedy jejím odběrem a zpracováním. Kamerový systém byl nainstalován v odběrném centru na adrese sídla účastníka řízení v 5. patře administrativní budovy, ve které sídlí i další společnosti, a to za účelem ochrany jeho majetku a zdraví zaměstnanců a klientů, zejména proto, že klienti mohou být při odběru plazmy agresivní, napadat zaměstnance nebo rozbít přístroje pro odběr. Dalším důvodem vedoucím k instalaci kamerového systému byla skutečnost, že v daném prostoru jsou klientům vypláceny odměny v hotovosti. Během odběru může též dojít k bezvědomí nebo jiným zdravotním komplikacím. V prostorách odběrového centra je skladován odebraný biologický materiál. Kamerový systém byl podle vyjádření účastníka řízení navržen a instalován na základě doporučení hlavní odběratelské společnosti a kladně k němu přihlédl i Státní ústav pro kontrolu léčiv. Provozní doba odběrného centra je od 8:00 do 20:00 hodin.

Ze spisového materiálu dále plyne, že kamerový systém dodal a instaloval ..., přičemž účastník řízení převzal kamerový systém pro uvedení do provozu a do vlastní správy dne 1. června 2014. Kamerový systém byl v provozu nejméně do dne zahájení kontroly, tj. do dne 30. října 2014. Údržbu zajišťuje ..., servisní technik společnosti INTEM spol. s r.o. Kamerový systém je tvořen 7 barevnými stacionárními kamerami, přičemž kamera č. 1 je umístěna nad dveřmi pracovny manažerky účastníka řízení a snímá dveře pracovny a čekárnu před pracovnou, kamera č. 2 je nainstalována v místnosti výroby a snímá rozvaděč mrazících zařízení, kamery č. 3, 4 a 5 jsou umístěny v odběrném sále a zabírají celou plochu odběrného sálu (s 25 až 30 odběrnými místy), kamera č. 6 je umístěna v chodbě vedoucí k odběrnému sálu a snímá dveře do dvou vyšetřoven, místnosti lékaře a do odběrného sálu a též místa vyhrazená k sezení, kamera č. 7 je umístěna v prostoru recepce a monitoruje recepční pult a dveře výtahů. Server kamerového systému je v samostatné místnosti, do které je omezený přístup. Kamery jsou se serverem propojeny samostatnou počítačovou sítí, která je oddělena od intranetu účastníka řízení.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že kamerový systém je provozován nepřetržitě, a že aktivace záznamu detekcí pohybu není využívána. Záznamy jsou uchovávány po dobu 5 dnů. Kamerový systém umožňuje i on-line sledování na počítači v pracovně manažerky, přičemž přístup na tento počítač je možný na základě loginu a hesla. Vzdálený přístup, např. prostřednictvím internetu, není možný. Zpracování

osobních údajů prováděné prostřednictvím tohoto kamerového systému bylo účastníkem řízení u Úřadu registrováno dne 22. května 2014.

Dále je ze spisového materiálu zřejmé, že klienti jsou informováni o kamerovém systému informačním štítkem umístěným v prostoru recepce s obrázkem kamery a textem, že objekt/prostor je monitorován kamerovým systémem se záznamem, správcem zpracování je společnost Cara Plasma s.r.o. a že podrobnější informace o kamerovém systému je možno získat u manažera společnosti. Ze spisového materiálu též plyne, že účastník řízení disponuje souhlasem svých zaměstnanců se zpracováním osobních údajů prostřednictvím kamerového systému se záznamem, přičemž souhlas stávajících zaměstnanců byly získány v průběhu jejich pracovního poměru v roce 2014 před zahájením provozu kamerového systému a noví zaměstnanci udělují souhlas při nástupu do pracovního poměru. Klienti dále udělují písemný souhlas se shromažďováním, zpracováním a použitím osobních a citlivých údajů pro účely související s dárčovstvím krevní plazmy. Zaměstnanci navíc prošli školením týkajícím se provozování kamerového systému a archivace údajů.

Zákon č. 101/2000 Sb. provádí ústavně zakotvené základní právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě (vyjádřené v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod), které je neoddělitelnou součástí práva na ochranu soukromí, resp. soukromého a rodinného života. Uvedená základní lidská práva vyplývají i z mezinárodních úmluv, které je Česká republika povinna dodržovat a práva z nich vyplývající garantovat (např. Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod).

Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů, přičemž subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže jde subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Kamerový systém zaznamenává činnost zaměstnanců a klientů odběrového centra. V daném případě shromažďuje účastník řízení v souvislosti s provozem kamerového systému informace vážící se k těmto subjektům údajů, které vypovídají mimo jiné o době jejich příchodu a odchodu do uvedených prostor, co zde dělali, jak se chovali apod. Uvedené osoby jsou na záznamech pořízených kamerovým systémem nepochybně identifikovatelné, a to vzhledem ke kvalitě pořizovaných záznamů a možnosti ztotožnit jednotlivé subjekty (v případě zaměstnanců je zřejmé, že se jedná o subjekty správci známé nebo snadno identifikovatelné, a v případě klientů, kteří vyplňují dotazník se jménem a dalšími osobními údaji, je možné je ve spojení se záznamem, ať již přímo, nebo zprostředkovaně, na základě zachycení jejich podoby, též ztotožnit). Pořízené záznamy tedy obsahují ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. osobní údaje subjektů údajů.

Podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. je správcem osobních údajů subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů a odpovídá za něj. Účastník řízení, jak vyplývá z výše uvedeného, jednoznačně určil účel a prostředky zpracování osobních údajů, byl tedy ve vztahu k osobním údajům shromážděným prostřednictvím tohoto systému jejich správcem ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a odpovídal tedy i za dodržení veškerých povinností stanovených tímto zákonem.

Podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. se zpracováním osobních údajů rozumí jakákoli operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Podle názoru správního orgánu se o zpracování osobních údajů ve smyslu daného ustanovení jedná vždy, když je kamerový systém (zaměřený na monitorování fyzických osob) vybaven záznamovým zařízením, neboť v takovém případě dochází k systematickému shromažďování snímků osob nacházejících se v určitém časovém úseku v monitorovaném prostoru. V uvedených souvislostech lze nadto vyslovit i presumpci dalšího využívání těchto záběrů, neboť v opačném případě, pokud by záběry neměly být nijak využívány, by záznamové zařízení postrádalo jakýkoli smysl. Účastník řízení shromažďoval v daném případě osobní údaje subjektů údajů prostřednictvím kamer umístěných v prostoru odběrného centra plazmy a ukládal je na nosiče informací.

K instalaci kamerových systémů správní orgán obecně uvádí, že je lze s ohledem na jejich zvláštní charakter a možnosti zneužití pořízených záznamů, což umožňuje hrubý zásah do soukromého a osobního života subjektu údajů, použít až teprve tehdy, pokud jsou méně invazivní prostředky nedostačující. Jinými slovy, je třeba v jednotlivých případech uplatňovat zásadu přiměřenosti s ohledem na sledované účely, která zahrnuje povinnost minimalizace získávaných údajů na straně správce údajů. Ze zásady přiměřenosti tak vyplývá, že kamerové systémy lze použít v případě, že se jiná opatření směřující k prevenci, ochraně nebo zabezpečení fyzické povahy, která nevyžadují pořizování obrazových záznamů, ukáží být nedostatečnými anebo nepoužitelnými s ohledem na správcem prezentované legitimní účely.

V této souvislosti je třeba upozornit na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a na jeho výklad termínu soukromých prostor, podle kterého je nutno pod pojmem soukromí člověka rozumět právo každého člověka na vytváření a rozvíjení vztahu s dalšími lidskými bytostmi, a to i na pracovišti. Dle soudu není dost dobře možné přesně oddělit soukromý a profesní život, neboť právě v rámci svých pracovních aktivit má většina lidí největší příležitost navazovat a rozvíjet vztahy s vnějším okolím, a proto právo na respektování soukromého života zahrnuje i právo na respektování soukromí v zaměstnání (viz např. rozhodnutí ve věci Niemietz v. Německo z roku 1992).

Provozováním kamer č. 1, 3, 4, 5 a 6 umístěných výše popsaným způsobem v objektu společnosti Cara Plasma s.r.o., tj. zabírajících odběrné sály a chodby s místy vyhrazenými pro čekání na vyšetření před odběrem plazmy (tedy místa, kde se klienti či zaměstnanci zdržují po delší časový úsek), dochází ke shromažďování takového množství osobních údajů, které je v zjevném nepoměru vzhledem k účelu instalace kamerového systému, kterým je ochrana majetku účastníka řízení. Rozsah zpracovávaných osobních údajů vychází z počtu a umístění kamer a množství informací získaných o subjektech údajů při takovémto rozmístění kamer, přičemž pouze nepatrná část shromážděných a uchovávaných záznamů obsahuje údaje, které mohou být využity k naplnění určeného účelu. Ve zbytku jsou shromážděvány a uchovávány nadbytečně, tj. dochází k nepřiměřenému zásahu do soukromí dotčených subjektů údajů. Kamerový systém je podpůrným prostředkem

pro objasnění konkrétních incidentů, přičemž kamery samy o sobě nemohou zajistit žádoucí ochranu ve smyslu účelu vymezeného účastníkem řízení (tedy zabránit nežádoucímu jednání). K naplnění účelu by v tomto případě postačovalo takové umístění kamer, u nichž by se klienti a zaměstnanci vyskytovali na pořizovaných záběrech v podstatně nižší frekvenci a nedocházelo by tak k nadměrnému shromažďování jejich osobních údajů. Je-li účelem ochrana majetku, pak by kamery měly snímat jen ta místa, kde jsou umístěny hodnotnější předměty, anebo nejvíce dochází ke krádežím či poškození majetku, a která lze jen obtížně nebo za vynaložení neúměrných prostředků zabezpečit jiným způsobem. Monitorování osob během jejich čekání na vyšetření a během celého procesu odběru plazmy, kdy jsou upoutány na lůžko a krátí si čas (dle vyjádření účastníka řízení ze dne 3. února 2015 trvá odběr přibližně 45 minut) např. i využitím tabletů, které jim účastník řízení zapůjčí, zvláště když jsou pod neustálým dohledem zaměstnanců účastníka řízení, může sloužit k ochraně majetku jen okrajově, současně však představuje kontinuální zásah do práva subjektů údajů na ochranu jejich soukromí. Totéž platí i u zaměstnanců účastníka řízení pracujících v odběrných sálech (kamery č. 3, 4 a 5), kteří jsou nepřetržitě monitorováni během své celodenní pracovní činnosti na svých stálých pracovištích.

Správce má dle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. povinnost zpracovávat osobní údaje v zásadě pouze se souhlasem subjektu údajů, který musí splňovat náležitosti stanovené v § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 tohoto zákona. Bez tohoto souhlasu lze zpracovávat osobní údaje pouze za předpokladu, že je splněna některá z podmínek § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb.

V souvislosti se zpracováním osobních údajů klientů předložil účastník řízení v rámci provedené kontroly vzor prohlášení o souhlasu se shromažďováním, zpracováním a použitím osobních údajů, které vyplněním dotazníku a svým podpisem udělují klienti. Souhlas je však dáván ke shromažďování a ukládání osobních a lékařských údajů souvisejících s dárcovstvím, s odevzdáváním těchto údajů pověřeným laboratořím a zpracovateli plazmy a s poskytováním těchto údajů v nutném rozsahu příslušným úřadům, národnímu registru a zařízením transfuzní služby. Je zřejmé, že souhlas opomíjí zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového systému, proto lze konstatovat, že účastník řízení nedisponuje souhlasem monitorovaných klientů.

V rámci provedené kontroly účastník řízení též sdělil, že mu jeho zaměstnanci udělují souhlas se zpracováním osobních údajů prostřednictvím kamerového systému s obrazovým záznamem, a to na dobu neurčitou. V uvedeném souhlasu jsou zaměstnanci informováni, že během výkonu jejich pracovních povinností jsou snímáni kamerovým systémem, dále že záznam je uchováván po dobu 5 dnů a režim kamerového systému je nepřetržitý. Vzhledem k popsání udělování souhlasu zaměstnanců se musel správní orgán zabývat i ustanovením § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, podle kterého nesmí zaměstnavatel bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze jeho činnosti narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že jej podrobuje otevřenému nebo skrytému sledování. Předmětné ustanovení obsahuje jednoznačný zákaz pro zaměstnavatele bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze jeho činnosti narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že jej podrobuje otevřenému nebo skrytému sledování, a které představuje zvláštní úpravu zpracování osobních údajů. Správní orgán v této souvislosti dále podotýká, že k vyloučení aplikace ustanovení

§ 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb. nelze použít ani případný souhlas zaměstnance, neboť v souladu s § 4a odst. 1 tohoto zákona odchylná úprava práv nebo povinností v pracovněprávních vztazích nesmí být nižší nebo vyšší, než je právo nebo povinnost, které stanoví tento zákon nebo kolektivní smlouva jako nejméně nebo nejvýše přípustné. V případě § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb. se tedy dle názoru správního orgánu jedná o kogentní ustanovení, které obsahuje jednoznačný zákaz pro zaměstnavatele. Takový souhlas je v daném případě z hlediska zákona č. 101/2000 Sb. neúčinný, jelikož se jedná o úkon in fraudem legis, tedy směřující k obcházení zákona. Ze spisového materiálu je zřejmé, že ke sledování zaměstnanců na jejich stálých pracovištích docházelo po celou jejich pracovní dobu v prostoru odběrných sálů (kamery č. 3, 4 a 5), ve kterých se vzhledem ke své pracovní činnosti neustále pohybovali. Správní orgán má současně za to, že charakter činnosti účastníka řízení nelze považovat za zvláštní povahu činnosti ve smyslu uvedeného ustanovení.

V případě kamerového systému umístěného v odběrném centru plazmy by teoreticky mohlo zpracování osobních údajů probíhat na základě § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., dle kterého lze osobní údaje zpracovávat bez souhlasu subjektů údajů, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby, přičemž současně takové zpracování nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. Správní orgán při posuzování výjimky upravené v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. došel k závěru, že ji v případě kamer č. 1, 3, 4, 5 a 6 nelze aplikovat s ohledem na část věty za středníkem, resp. po vyhodnocení proporcionality mezi ochranou práv a právem chráněných zájmů a zásahem do soukromého a osobního života dotčených osob, protože záběry těchto kamer se jeví jako neproporcionální k vymezenému účelu, tedy že zpracování nelze považovat za nezbytné pro ochranu majetku účastníka řízení a současně při takto nastaveném záběru kamery dochází k významnému zásahu do soukromí zaznamenaných osob.

Ochrana soukromí jednotlivce, jejímž základem je v českém právním řádu zejména čl. 7 odst. 1 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod, vyžaduje, aby narušení právem chráněných zájmů opravňující správce k aplikaci výjimky stanovené v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., bylo takové intenzity, aby dokázalo převýšit zájem na ochraně soukromí subjektu údajů. Správní orgán uvedené skutečnosti posoudil a má za to, že deklarovaný účel kamerového systému, kterým je ochrana majetku účastníka řízení a zdraví zaměstnanců a klientů, je ve významném nepoměru k zásahu do práva na ochranu soukromí a osobního života a tedy neumožňuje aplikaci § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. u kamer č. 1, 3, 4, 5 a 6. Prostředky a způsob zpracování určené správcem osobních údajů, tedy účastníkem řízení, nelze považovat za přiměřené k rozsahu a způsobu ohrožení jeho práv. Při kolizi dvou zájmů je nutné zvážit, který zájem má z hlediska práva i společnosti vyšší hodnotu. Právo na soukromí tak může být omezeno výkonem práva jiného (ochrana majetku), v každé věci je však nutné hodnotit intenzitu obou zásahů z hlediska zvolených prostředků (k tomu viz též nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/94 a rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 863/2004). Ochrana majetku nemůže zdůvodnit takové omezení práva na soukromí, kdy jsou nepřetržitě monitorovány kamerovým systémem prostory vyhrazené k sezení klientů i odběrné sály, kde se pohybují zaměstnanci a klientům je zde po delší časový úsek odebírána plazma, záznamy z takového monitorování jsou ukládány a osoby na těchto záznamech jsou identifikovatelné. Takovéto jednání účastníka řízení je také v rozporu s čl. 7 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod.

Správní orgán tedy považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutková zjištění za dostatečná a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil popsáním jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě výjimek podle § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona.

Podle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. při rozhodování o výši pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti (z hlediska závažnosti jednání i jeho následku) zejména ke skutečnosti, že zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerových systémů, které je předmětem řízení, představuje významný zásah do práva na ochranu soukromí a na ochranu osobních údajů jak klientů, tak zaměstnanců účastníka řízení. Jako polehčující okolnost vyhodnotil správní orgán dobu, po kterou protiprávní jednání trvalo, tj. cca 5 měsíců. Za polehčující okolnost považuje správní orgán i (neúspěšnou) snahu účastníka zpracovávat osobní údaje se souhlasem svých zaměstnanců. Na základě výše uvedeného a po zhodnocení všech okolností rozhodl správní orgán o uložení sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u odboru správních činností Úřadu pro ochranu osobních údajů, který příkaz vydal, proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 29. května 2015

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností